

જ્ઞાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રેશનીમાં

લેખક : હઝરત મૌલાના શફીય
ઓકાળવી رحمة الله عليه (પાક.)

:: અનુવાદક ::

મૌલાના મુહમ્મદ સઈદ મિસ્બાહી (પીપળીયા)
(મુદરિસ : દારુલ ઉલૂમ બુખારીયા-ચાંચવેલ, તા. વાગરા, જિ. ભરૂચ)

પ્રકાશક

અંજુમને રઝાએ મુસ્તફા (દયાદરા)

C/o. ફયૂઝાને રઝા મંજિલ, મુ.પો. દયાદરા, તા. જિ. : ભરૂચ,
પિન. ૩૯૨૦૨૦ ફોન. : (૦૨૬૪૨) ૨૧૦૪૧૧,
૨૮૦૦૧૧, ૨૮૦૧૯૨, મો. : ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧
Web. : www.barkatekhwaja.net
Email : anjuman2006@hotmail.com

પ્રકાશન નં. : ૧૭૯ આવૃત્તિ-૨ પ્રત : ૪૫૦૦
૧૦-ઝીલ હજજ હિ.સ. ૧૪૩૧ નવેમ્બર-૨૦૧૦

નૂરાની આર્ટ-દયાદરા મો. ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

અનુક્રમણિકા

* પ્રકાશકના બે બોલ.....	03
[પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી, -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)]	
* શારીરિક ઈબાદતો	06
* મૈયત માટે દુઆ તથા ઈસ્તિગ્ફાર કરવું	06
* મૈયત માટે નમાઝ, રોઝા, અને હજજ કરવી	11
* મૈયત માટે કુર્આન તથા જ્ઞાતેહાખ્વાની કરવી	14
* મૈયત માટે તસ્બીહ તથા કલ્મો પઢવો	19
* માલી ઈબાદતો	22
* મૈયત માટે સદકો તથા ખેરાત કરવી	22
* મૈયત માટે કુર્બાની તથા ગુલામ આઝાદ કરવો	28
* સદકુએ જારિયા	29
* મુરક્કબ ઈબાદતો	30
* ત્રીજયુ, સાતમું, ગ્યારવીં, ચાલીસમું, ઉર્સ તથા વરસી કરવી	30
* ખાવા સામે રાખી કુર્આન શરીફ પઢવું	32
* જ્ઞાતેહાખ્વાની અને સવાબ પહોંચાડવાનો તરીકો	34

પ્રકાશકના બે બોલ.....

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

પ્યારા આફ્રા ﷺના પ્યારા દીવાનાઓ ! આપની સમક્ષ બે હદીષો રજૂ કરું છે જેને ધ્યાનથી વાંચો, એના પરથી બોધ ગ્રહણ કરો.

નબી કરીમ ﷺએ ફર્માવ્યું કે, "કુયામતના દિવસે પર્વતના જેમ નેકીઓ ઈન્સાનના (આમાલથી) જોડાયેલી હશે, તો તે કહેશે, આ ક્યાંથી છે ?! તો કહેવામાં આવશે, આ તારી અવલાદના ઈસ્તિગફારના કારણે છે જે તારા માટે કરવામાં આવ્યા."

બીજી હદીષમાં છે : "અલ્લાહ તઆલાએ જન્મતમાં પોતાના એક બંદાનો દરજ્જો બુલંદ કર્યો તો તેણે કહ્યું, મારા રબ ! મારો દરજ્જો કેમ બુલંદ થયો ?! કહેવામાં આવ્યું કે તારો પુત્ર જે તારા માટે બખ્શિશની દુઆ માંગે છે તેના કારણે." (મિશકાત, પેજ-૨૫૬)

આ હદીષો પરથી એ બોધ લેશો કે પોતાના ઈમાનની ખૂબ હિકાજત રાખશો, કેમ કે ઈમાનની સાથે દુનિયાથી જો ગુનાહ સાથે પણ કબરમાં ગયા હશો તેમ છતાં બખ્શિશની શક્યતા રહે છે, પણ ઈમાન નહીં હોય તો જહન્નમ સિવાય કોઈ વિકલ્પની કલ્પના પણ નથી થઈ શકતી ! જેથી હે લોકો ! ઈમાનના મહત્વને સમજો, નહીં તો હમેશાં હમેશાં જહન્નમમાં રહેવું પડશે, (અલ્લાહની પનાહ !)

બીજી કે તમારી ઔલાદને ફક્ત દુનિયાવી જ્ઞાનમાં એજ્યુકેટેડ બનાવવા પાછળ દીવાના ન બનો ! પણ તેના માટે દીની ઈલ્મની સૌથી વધુ બલ્કે દુનિયાવી એજ્યુકેશન કરતાં પણ વધારે કાળજી રાખો જેથી તે ઈમાન પર રહે, દીન પર રહે, નહીં તો એ ગમે તેવા ફિલોસોફર, વૈજ્ઞાનિક, એજિનિયર, ડોક્ટર, વકીલ.... ગમે તે બની જશે પણ દીનથી ઈમાનથી દૂર થઈ જશે તો આ ૬૦-૭૦ વરસ કદાચ સુખ ચૈનથી વટથી જીવી જાય પણ પછી હમેશાંની

જહન્નમમાં જશે ! તો ક્યાં પ્રેમાળ મા બાપ પોતાની ઔલાદની આવી કફોડી હાલત પસંદ કરશે ?!

ત્રીજી કે ઈમાન પર હશે, અહલે સુન્નત પર રહેશે અને પછી નેક અમલો કરશે, માબાપની બખ્શિશ માટે દુઆઓ કરશે તો માબાપોને આખેરતમાં ઉપરોક્ત હદીષમાં બતાવ્યું તેમ ફાયદો થશે. ઔલાદ બદઅફીદા કે અધર્મી થઈ જશે તો ન તેમની કોઈ દુઆ સ્વીકાર્ય થશે ન કોઈ અમલ ! જેથી ઔલાદને દીન શીખવડો.

ચોથું ઔલાદને નેક અમલની તાલીમ આપો, સારી સોહબતમાં રાખો, સુન્ની સાહિત્ય નેક અમલો, સારા અપ્લાકો વિશેનું બંધાવી આપો અને વાંચો વંચાવો, નેક બાઅમલ બાશરઅ ઉલમાની સોહબતમાં બેસાડો, એવા દીની પ્રોગ્રામોમાં હાજર થવાનો શોખ અપાવો, જેથી મા બાપનો મર્તબો સમજશે અને જીવનમાં પણ કાળજી રાખશે અને મૃત્યુ બાદ પણ મગફેરત માટે દુઆ કરશે, ઈસાલે સવાબ કરશે. માટે ઔલાદને ઈબાદતોની, શરીઅતની પાબંદીની, કુર્આને પાકની તિલાવતની, ઝિક તથા દુરૂદ શરીફના વિદોની આદત પાડો, તો તેની નેકીઓ, દુઆઓ તમને આખેરતમાં રાહત અપાવશે.

પણ જો ફક્ત દુનિયાવી એજ્યુકેશન પાછળ જ લગાડી રાખી અને ઈબાદતોથી બેપરવા રહેવા દીધી તો તમારા મૃત્યુ બાદ કોઈ નેકીની કે મગફેરતની દુઆની તેમના તરફની આશા મૂકી દેજો !

સારાંશ કે પોતાના તેમજ ઔલાદના દીન ઈમાનની કાળજી રાખશો તેમજ પોતે તથા ઔલાદને દીનદાર બનાવવા પ્રયત્નશીલ રહેશો તેમજ પ્રસ્તુત કિતાબમાં હદીષોથી જ સર્વ ઈસાલે સવાબના તરીકા રજૂ કર્યા છે જે "બિદઅત ! બિદઅત !"ની વહાબી દેવબંદીઓની બૂમોથી ખડા થતા વસવસાઓનો પણ સફાઈ કરે છે. રબ્બે કરીમ તેના હબીબે પાક ﷺના સદકામાં આપણને નેક રાહે જીવન જીવાડે અને ખાત્મો ઈમાન પર કરે. (આમીન.)

—પટેલ શબ્દીર અલી રઝવી તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

તારીખ : ૧૬/૧૧/૨૦૧૦, મંગળવાર, ૯ જિલ હજજ હિ.સ. ૧૪૩૧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْكَ وَسَلَّمَ

ઈબાદત ત્રણ પ્રકારની છે : શરીર સંબંધી, માલી, મુરક્કબ. તિલાવત કરવી, તસ્બીહ તથા તહલીલ, દુઆ તથા ઈસ્તિગફાર અને નમાઝ, રોઝા વગેરે જિસ્માની (શારીરિક) ઈબાદત છે. અને જેનો સંબંધ માલથી છે, જેમ કે ઝકાત તથા સદકા અને ખૈરાત વગેરે માલી ઈબાદત છે. અને જેનો સંબંધ બંનેવથી છે, જેમ કે હજ કે તેમાં માલ પણ ખર્ચ થાય છે અને મક્કા પહોંચીને શારીરિક પ્રવૃત્તિથી હજજના અરકાન પણ અદા કરવા પડે છે તેને મુરક્કબ (શારીરિક તથા માલી ઈબાદતનો સમૂહ) ઈબાદતથી ગણવામાં આવે છે. મુસલમાનો આ ઈબાદતમાંથી ખુલૂસના સાથે કોઈ ઈબાદત કરે છે તો અલ્લાહ તઆલા પોતાના ફઝલો કરમથી તેને બખ્શી આપે છે.

હવે પ્રશ્ન એ છે કે મુસલમાન પોતાની કોઈ ઈબાદતનો સવાબ કોઈ મર્દૂમ મુસલમાનને પહોંચાડી શકે છે કે નહીં? મોઅતઝલાનો મઝહબ એ છે કે ન સવાબ પહોંચે છે અને ન તેનાથી મૈયતને ફાયદો થાય છે. બહુમતિ એહલે સુન્નત વ જમાઅતનો મઝહબ એ છે કે સવાબ પહોંચે છે અને તેનાથી મૈયતને ફાયદો પણ થાય છે.

મોઅતઝલા તો ન રહ્યા પણ બદ્કિસ્મતીથી મુસલમાનોમાં એવા અમુક લોકો પેદા થઈ ગયા જેમણે મોઅતઝલાની જેમ સવાબ પહોંચાડવાનો ઈન્કાર કરવાનું શરૂ કરી આપ્યું છે. જ્યારે કે તેઓ કુર્આન તથા હદીષ પર ઈમાન હોવાનો તથા અમલ કરવાનો દાવો કરે છે. આશ્ચર્ય છે કે તે કુર્આન તથા હદીષ પર ઈમાન હોવાનો તથા અમલ કરવાનો દાવો કરીને સવાબ પહોંચાડવા અને તેના ફાયદાકારક હોવાનો ઈન્કાર કરવાવાળા કેવી રીતે થઈ ગયા છે?! કારણ કે કુર્આન તથા હદીષ પર ઈમાન અને અમલ કરવાનો દાવો અને સવાબ પહોંચાડવાનો ઈન્કાર આ બંનેવ વસ્તુઓ એવી છે જે કદી જમા નથી થઈ શકતી! આવા લોકોએ નીચે આપેલ દલીલોને અતિશય ધ્યાનપૂર્વક જોવી જોઈએ.

શારીરિક ઈબાદતો

★ મૈયત માટે દુઆ તથા ઈસ્તિગફાર કરવું ★

(૧) હઝરત નુઅમાન બિન બશીર رضي الله عنه ફર્માવે છે કે દુઆ ઈબાદત છે. (અબૂ દાઉદ)

(૨) હઝરત અનસ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે નબીએ કરીમ صلي الله عليه وسلم એ ફર્માવ્યું છે કે દુઆ ઈબાદતનો મગજ છે. (કન્ઝુલ ઉમ્માલ)

આ બંનેવ હદીષોથી સાબિત થાય છે કે દુઆ ઈબાદત બલકે ઈબાદતનો મગજ છે.

(૩) અલ્લાહ તઆલા ફર્માવે છે :-

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

"જે તેમના બાદ આવ્યા તે એવી દુઆ કરે છે, હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને બખ્શી આપ ! અને અમારા તે ભાઈઓને બખ્શી આપ જે અમારાથી પહેલાં ઈમાનની સાથે ગુજરી ગયા."

(પારા-૨૮, રુકૂઅ-૪)

વિચારો ! આ આયતે કરીમામાં અલ્લાહ તઆલા મુસલમાનોના આ મુબારક કાર્યને કેવળ પ્રશંસાના લીધે બયાન કર્યું છે. પછી આ આવનારા મુસલમાન જેવી રીતે પોતાના માટે બખ્શિશની દુઆ કરે છે તેવી રીતે મુસલમાન ભાઈઓ માટે પણ દુઆ કરે છે જે તેમનાથી પહેલાં ગુજરી ગયા.

જ્યારે પુરવાર થઈ ગયું કે દુઆ ઈબાદત છે તો માલૂમ થઈ ગયું કે જીવંત લોકોની ઈબાદત એટલે કે દુઆથી મૈયતને ફાયદો પહોંચે છે. જો આ માનવામાં ન આવે તો પછી મુસલમાનની પોતાના મર્દૂમ ભાઈઓ માટે બખ્શિશની દુઆ કરવી બેકાર અને નિરર્થક ગણાશે. અને વળી એ પણ કહેવું પડશે કે કુર્બાન મઆઝલ્લાહ ! ફૂઝૂલ તથા નકામાં કાર્યોને પ્રશંસા રૂપે બયાન કરે છે ! સાબિત થઈ ગયું કે જીવતા મુસલમાનોનું મુસલમાન મૈયત માટે બખ્શિશની દુઆ કરવું એ મુર્દાની માફી તથા બખ્શિશ અને દરજાઓ બુલંદ થવાનો સબબ છે.

(૪) ઈમામ જલાલુદ્દીન સિયૂતી رضي الله عنه ફર્માવે છે : અને આ કાર્યો પર ઘણા ઓલમાની એકમતિ (ઈજમાઅ) નક્કલ કરી છે કે નિ:શક ! દુઆ મૈયતને ફાયદો આપે છે. અને તેની દલીલ કુર્આન શરીફમાં અલ્લાહ તઆલાનું આ કથન છે. "તે જે એમના બાદ આવ્યા એવી દુઆ કરે છે કે હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને બખ્શી આપ અને અમારા એ ભાઈઓને બખ્શી આપ જે

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

અમારાથી પહેલાં ઈમાનની સાથે ગુજરી ગયા." (શરહુસ્સુદૂર-૧૨૭)

(૫) અલ્લાહ તઆલા કુર્આન મજીદમાં હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلامની દુઆનો ઉલ્લેખ પણ કેવળ પ્રશંસાના લીધે કરે છે. બયાન કરે છે :- **رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ** :

"હે અમારા પરવરદિગાર ! મને અને મારા પિતા અને મો'મિનોને બખ્શી આપ જે દિવસે હિસાબ થશે." (પારા-૧૩, સૂ. ઈબ્રાહીમ, રુકૂઅ-૧૮)

જુઓ ! ઈબ્રાહીમ عليه السلام પોતાનાં વફાત પામેલાં વાલિદૈન અને મુસલમાનો માટે બખ્શિશની દુઆ કરી રહ્યા છે. દુઆ ઈબાદત છે તો માલૂમ થયું કે તેમની ઈબાદતથી તેમનાં વાલિદૈન અને મુસલમાનોને અવશ્ય ફાયદો થશે. એવું ન હોય તો હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلامની દુઆ કરવી બેકાર ગણાશે. શું અહિંયા એવું કહેવું યોગ્ય ગણાશે કે હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلام જેવા જલીલુલ ફદર નબી બેકાર કાર્યો પર અમલ કરવાવાળા થયા ! અને કુર્આન કરીમે બેકાર કાર્યોનું વર્ણન કર્યું ?! (મઆઝલ્લાહ !)

(૬) અલ્લાહ તઆલા ફર્માવે છે : "તે ફરિશ્તાઓ જે અર્શને ઉઠાવવાવાળા અને તેના ચારેવ બાજુ છે તે મારી તરબીહ તથા તહમીદના સાથે સાથે મો'મિનો માટે બખ્શિશની દુઆ પણ કરે છે." જુઓ ! બખ્શિશની દુઆ કરવાવાળા ફરિશ્તાઓ છે અને તેનો ફાયદો મુસલમાનોને પહોંચશે. જો એમની કોઈ દુઆનો ફાયદો મુસલમાનોના હક્કમાં લાભદાયી ન થાય તો એમની મુસલમાનોના હક્કમાં દુઆ કરવી બેકાર ગણાશે, અને ફરિશ્તાઓ માસૂમ અને અલ્લાહ તઆલાના તરફથી નિયુક્ત હોય

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

છે એમનું કોઈ કામ બેકાર અને બેફાયદા નથી હોતું. આથી પુરવાર થયું કે ફરિશ્તાઓની ઈબાદત એટલે કે બખ્શિશની દુઆ કરવાનો ફાયદો મુસલમાનોને અવશ્ય પહોંચશે. જાણવા મળ્યું કે એકની ઈબાદતનો બીજાને ફાયદો પહોંચી શકે છે, શર્ત એ છે કે બીજા માટે ફાયદો પહોંચાડવાનો ધ્યેય હોય.

(૭) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબને અબ્બાસ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હુઝૂરે અકરમ عليه السلامએ ફર્માવ્યું, મુદાની હાલત કૃબ્રમાં ડૂબતા ફરિયાદીની જેમ હોય છે, તે પ્રતિક્ષા કરે છે કે તેના બાપ અથવા મા અથવા ભાઈની તરફથી તેને દુઆ પહોંચે. અને જ્યારે એને કોઈની દુઆ પહોંચે છે ત્યારે તે તેને દુનિયા અને જે કાંઈ દુનિયામાં છે તેનાથી વધુ પ્રિય લાગે છે. અને નિ:શંક ! અલ્લાહ તઆલા જમીનવાળાઓની દુઆથી કૃબ્રવાળાઓને પહાડની જેમ બદલો આપે છે, અને નિ:શંક ! જીવતા લોકોનો તોહફો મુદાઓ માટે એ જ છે કે તેમના માટે બખ્શિશની દુઆ કરે. (મિશકાત, પૃષ્ઠ-૨૦૬)

આ હદીષથી મુદાઓનું બખ્શિશની દુઆની પ્રતિક્ષા કરવું અને જીવતા લોકોનો તોહફો એટલે બખ્શિશની દુઆ તેમના માટે સૌથી વધુ ફાયદાકારક હોવું સારી રીતે પુરવાર થઈ ગયું.

(૮) હઝરત ઈબને અબ્બાસ رضي الله عنه ફર્માવે છે : નબીએ કરીમ عليه السلامએ ફર્માવ્યું, જે મુસલમાનની નમાઝે જનાઝા માટે એવા ચાલીસ મુસલમાન ઉભા થઈ જાય જેમણે શિર્ક ન કર્યું હોય તો અલ્લાહ તઆલા તેમની શફાઅત મુદાના હક્કમાં કૃબૂલ કરે લે છે એટલે કે બખ્શી આપે છે. (અબૂ દાઉદ શરીફ)

જુઓ ! ચાલીસ મુસલમાનોએ સિફારિશ કરવી એટલે કે બખ્શિશની દુઆ કરવી મુદાના હક્કમાં બખ્શિશનો સબબ છે.

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

(૯) હઝરત માલિક બિન બહીરા رضي الله عنه ફર્માવે છે કે મેં હુઝૂર عليه السلامથી સાંભળ્યું કે ફર્માવ્યું, "જે મુસલમાનની નમાઝે જનાઝા પર મુસલમાનોની ત્રણ સફો થઈ જાય તેના પર જન્નત વાજિબ થઈ જાય છે." (મિશકાત-૧૪૭)

એટલા માટે જનાઝા પર ત્રણ સફો કરવામાં આવે છે અને જાહેર છે કે સફો બનાવવી અને નમાઝ પઢવી મુદાઓનું કાર્ય નથી બલકે બીજા લોકોનું કાર્ય છે જે મુદા માટે બખ્શિશનો સબબ બન્યું.

(૧૦) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હુઝૂર عليه السلامએ ફર્માવ્યું કે, "ક્યામતના દિવસે પર્વતના જેમ નેકીઓ ઈન્સાનના (આમાલથી) જોડાયેલી હશે, તો તે કહેશે, આ ક્યાંથી છે ?! તો કહેવામાં આવશે, આ તારી અવલાહના ઈસ્તિગફારના કારણે છે જે તારા માટે કરવામાં આવ્યા." (અદબુલ મુફરદ લિલ બુખારી-૯, શરહુસ્સુદૂર-૧૨૭)

(૧૧) હઝરત અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હુઝૂર عليه السلامએ ફર્માવ્યું કે, "અલ્લાહ તઆલા એ જન્નતમાં પોતાના એક બંદાનો દરજ્જો બુલંદ કર્યો તો તેણે કહ્યું, મારા રબ ! મારો દરજ્જો કેમ બુલંદ થયો ?! કહેવામાં આવ્યું કે તારો પુત્ર જે તારા માટે બખ્શિશની દુઆ માંગે છે તેના કારણે." (મિશકાત, પૃષ્ઠ-૨૫૬)

આ હદીષથી સાબિત થયું કે જો કોઈ નેક બંદા અથવા કોઈ બુઝુર્ગ માટે બખ્શિશની દુઆ કરવામાં આવે છે તો તેના દરજ્જાઓ બુલંદ થઈ જાય છે, અને ગુનેહગાર માટે કરવામાં આવે તો તેનાથી સખ્તી અને અઝાબ દૂર થઈ જાય છે, જેવી રીતે કે પહેલાં બયાન થઈ ગયું.

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

(૧૨) હઝરત અનસ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હુઝૂરે અકરમ عليه السلامએ ફર્માવ્યું, "મારી ઉમ્મત ઉમ્મતે મર્હૂમા છે, તે કૃષ્ણોમાં ગુનાહોના સાથે દાખલ થશે અને જ્યારે કૃષ્ણોમાંથી નીકળશે તો તેના પર કોઈ ગુનાહ ન હશે. અલ્લાહ તઆલા મો'મિનોના ઈસ્તિગફારના કારણે તેને ગુનાહોથી પાક તથા સાફ કરી આપશે.

(શરહુસ્સુદૂર-૧૨૦)

(૧૩) મઝહબે હનફીના અફાઈદની માન્યવર કિતાબ 'શરહે અફાઈદે નસફી'માં છે કે "જીવતા લોકોનું મુદ્દાઓ માટે દુઆ કરવી અથવા સદકો તથા ખૈરાત કરવું મુદ્દાઓ માટે ફાયદાનો સબબ બને છે, અને મોઅતઝલા તેના વિરૂધ્ધ છે."

(૧૪) ઈમામે અજલ હઝરત અલ્લામા અલી ફારી મિફાત શરહે મિશકાતમાં ફર્માવે છે કે, "એહલે સુન્નત તેના પર એકમત છે કે મુદ્દાઓને જીવતા લોકોના અમલથી ફાયદો પહોંચે છે."

(શરહે ફિક્કહે અકબર)

★ મૈયત માટે નમાઝ, રોઝા, અને હજજ કરવી ★

(૧૫) એક વ્યક્તિએ હુઝૂરે અકરમ عليه السلامની બારગાહમાં હાજર થઈ અર્ઝ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! عليه السلام હું પોતાના મા બાપ સાથે જ્યારે તે જીવતાં હતાં નેક સુલૂક કરતો હતો, હવે તેમના મૃત્યુ પછી કેવી રીતે તેમના સાથે નેકી કરું? નબીએ કરીમ عليه السلامએ ફર્માવ્યું, હવે તારે એમના સાથે નેકી કરવાની રીત એ છે કે તું પોતાની નમાઝની સાથે તેમના માટે નફલ નમાઝ પઢ, અને પોતાના રોઝા સાથે તેમના માટે નફલ રોઝા રાખ ! (શરહે સુદૂર-૧૨૯)

(૧૬) ઉમ્મુલ મો'મિનીન હઝરત આઈશા સિદીકા رضي الله عنها

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

ફર્માવે છે કે હુઝૂર عليه السلامએ ફર્માવ્યું, જે માણસનું મૃત્યુ થઈ જાય અને તેના પર રોઝા બાકી હોય તો તેના તરફથી તેનો વલી રોઝા રાખે. (મુસ્લિમ)

(૧૭) હઝરત બુરૈદા رضي الله عنه પોતાના પિતાથી રિવાયત કરે છે કે હું હુઝૂર عليه السلامના નિકટ બેઠેલો હતો. એક ઔરત આવી, તેણીએ કહ્યું કે યા રસૂલલ્લાહ ! عليه السلام મારી માનું મૃત્યુ થઈ ગયું છે અને એક મહીનાના રોઝા તેના પર બાકી હતા, શું હું તેમના તરફથી રોઝા રાખુ ?! કહ્યું, હા ! તું તેના તરફથી રોઝા રાખ. તેણીએ કહ્યું, મારી માએ કદી હજજ પણ ન કરી હતી, હું તેના તરફથી હજજ કરું ? ફર્માવ્યું, તેના તરફથી હજજ પણ કરી લે. (મુસ્લિમ કિતાબુસ્સોમ, અબૂ દાઉદ કિતાબુલ વસાયા)

આ ત્રણેવ હદીષોથી સાબિત થયું કે હુઝૂર અકરમ عليه السلامએ મુદ્દા તરફથી નમાઝ, રોઝા અને હજજ કરવાનો હુકમ આપ્યો. જાહેર છે નમાઝ, રોઝા, હજજ કરવાવાળા જીવતા લોકોની ઈબાદતથી મુદ્દાને ફાયદો પહોંચશે જેના માટે તે કરી હતી. જો જીવતા લોકોની ઈબાદતથી મુદ્દાને નફો ન પહોંચતો હોત તો હુઝૂરે અકરમ عليه السلام કદાપિ આજ્ઞા ન આપતા, બલકે કહી આપતા કે તમારી ઈબાદતથી તેમને કોઈ ફાયદો નહીં પહોંચે એટલા માટે તેમના તરફથી ઈબાદત કરવી નિરર્થક બેકાર છે.

(૧૮) હઝરત ઈબને અબ્બાસ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે જુહૈના કૃબીલાની એક ઔરતે હુઝૂર عليه السلامની ખિદમતમાં હાજર થઈ અર્ઝ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! عليه السلام મારી માએ હજજની મન્નત માની હતી પણ તે હજજ કર્યા વિના મૃત્યુ પામી ગયાં તો શું તેમના તરફથી હજજ કરું ? નબીએ કરીમ عليه السلامએ ફર્માવ્યું, તું તેના તરફથી હજજ કર. (બુખારી શરીફ)

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

જુઓ ! એક જીવતી ઔરત પર વાજિબ તથા જરૂરી છે કે તે હજજ કરે પણ તેનું હજજ કર્યા વિના મૃત્યુ થઈ ગયું તો હજજ તેના જિમ્મે હતો જેના કારણે તે સજાના લાયક હતી, પણ જ્યારે તેના જીવતા વારસદારોના અદા કરવાથી તેના તરફથી તે હજજ થઈ ગયો તો તે ગિરફતારી અને સજાથી મુક્ત થઈ ગઈ. જાણવા મળ્યું કે જીવતા લોકોના અમલથી મુદ્દાને ફાયદો પહોંચે છે, શર્ત એ છે કે તેને ફાયદો પહોંચાડવાની નિયતથી કરવામાં આવે.

(૧૯) હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હુઝૂર ﷺએ ફર્માવ્યું, જે માણસ પોતાના માતા પિતાના મૃત્યુ પછી તેમની તરફથી હજજ કરે. અલ્લાહ તઆલા તેના માટે જહન્નમથી આઝાદી લખી આપે છે, અને તેને કામિલ હજજનો સવાબ મળે છે અને તેના માતા પિતાના સવાબમાં પણ કોઈ કમી નથી થતી અને હુઝૂરે અકરમ ﷺ ફર્માવ્યું કે સર્વથી અફઝલ સદવર્તાવ સગાં સાથે એ છે કે મૈયતના તરફથી હજજ કરવામાં આવે. (શરહુસ્સુદૂર-૧૨૯)

(૨૦) હઝરત ઝૈદ બિન અરકમ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હુઝૂરે અકરમ ﷺએ ફર્માવ્યું કે જે માણસ પોતાના માતા પિતા તરફથી હજજ કરે છે જેમણે હજજ ન કર્યો હોય તો આ હજજ એમના તરફથી પૂરતો થશે, અને તેમની રૂહોને આસ્માનોમાં ખુશખબરી આપવામાં આવશે અને આ માણસ (હજજ કરવાવાળો) અલ્લાહ તઆલાના નિકટ ફર્માબરદાર લખવામાં આવશે. (શરહુસ્સુદૂર-૧૨૯)

(૨૧) હઝરત અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે, હુઝૂરે અકરમ

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

એ ફર્માવ્યું કે જે માણસ મૈયતના તરફથી હજજ કરે તો મૈયત અને હજજ કરવાવાળાને પૂરેપૂરો સવાબ મળશે. (શરહુસ્સુદૂર-૧૨૯)

(૨૨) હનફી મઝહબની મશહૂર કિતાબ બિદાયા શરીફમાં છે કે નિ:શંક ! માણસ અમલનો સવાબ કોઈ બીજા માણસને પહોંચાડી શકે છે, નમાઝનો હોય અથવા રોઝાનો અથવા સદકા તથા ખૈરાત વગેરેનો હોય. આ એહલે સુન્નત વ જમાઅતનો મઝહબ છે.

(૨૩) હઝરત શાહ વલીયુલ્લાહ મોહદિષ દહેલવી رحمته الله عليه ફર્માવે છે કે બે રકાત પઢયા પછી તેનો સવાબ મીર સૈયદ અલી હમદાનીને બખ્શી આપે. (ઈન્તેબાહ ફી સલાસિલે અવલિયા અલ્લાહ)

★ મૈયત માટે કુર્આન તથા ફાતેહા પવાની કરવી ★

(૨૪) હઝરત અનસ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે રસૂલે કરીમ ﷺએ ફર્માવ્યું, જે માણસ કુબ્રસ્તાનમાં દાખલ થાય અને સૂરએ યાસીન પઢે, તો અલ્લાહ તઆલા સર્વ કુબ્રસ્તાનવાળાઓથી (અઝાબમાં) ઘટાડો કરે છે અને તે પઢવાવાળાને તેમની ગણતરીની માત્રા પ્રમાણે નેકીઓ આપે છે. અને અલ્લામા કુર્તબીએ આ હદીષના બારામાં ફર્માવ્યું છે કે તેની પણ સંભાવના ધરાવે છે કે આ કિર્અત મૈયતના નિકટ તે હાલતમાં હોય જ્યારે કે તે મૃત્યુ પામી રહ્યો હોય અને તેની પર સંભાવના ધરાવે છે કે તેની કુબ્રના નિકટ હોય. (શરહુસ્સુદૂર-૧૩૦)

(૨૫) હઝરત અલી رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હુઝૂર ﷺએ ફર્માવ્યું કે જે વ્યક્તિ કુબ્રો પર ગુજરે અને સૂરએ ઈખ્લાસને અગ્યાર વખત પઢી એનો સવાબ મુદ્દાને બખ્શી આપે તો તેને મુદ્દાઓની

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

ગણતરીના બરાબર બદલો મળશે. (દારકુત્ની તથા મુખ્તાર બહથ કિર્મતુલ મૈયત બાબુદફન, શરહુસ્સુદૂર-૧૩૦)

(૨૬) હઝરત અબૂ હુરૈરહ રઝી અલ્લાહુ એ ફર્માવે છે કે હુઝૂરે અકરમ ઈબ્રાહીમ આલૈય્હિ સલામુ જે માણસ કુબ્રસ્તાનમાં જાય પછી એક વખત સૂરએ ફાતેહા અને કુલહુવલ્લાહ શરીફ તથા અલ્લાકુમુત્તાપુર પઢીને કહે કે હે અલ્લાહ ! જે કાંઈક મેં કલામમાંથી પઢ્યું છે તેનો સવાબ મેં કુબ્રવાળા મો'મિન અને મો'મિનાતને બખ્શી આપ્યો. તો તે સર્વ મુદ્દાઓ અલ્લાહ તઆલાની બારગાહમાં તેના માટે સિફારિશ કરે છે. (શરહુસ્સુદૂર-૧૩૦)

(૨૭) ઈમામ શઅબી રઝી અલ્લાહુ એ ફર્માવે છે, અન્સારનો તરીફો હતો કે જ્યારે તેમનામાંથી કોઈ મૃત્યુ પામી જતો તો વારંવાર તેની કુબ્ર પર જતા અને તેના માટે કુર્આન પઢતા. (ઉપર મુજબ)

(૨૮) અલ્લામા બદરુદ્દીન અયની શારેહે સહીહ બુખારી, શરહે હિદાયામાં લખે છે કે મુસલમાન દરેક જમાનામાં કુર્આન પઢીને તેનો સવાબ (મુદ્દાઓ)ને બખ્શતા રહ્યા છે અને તેનો ઈન્કાર મુન્કિર પણ નથી કરતા. અને એહલે સુન્નત વ જમાઅતનો તો તેના પર ઈજમાઅ (એકમતિ) છે.

(૨૯) ઈમામ અહમદ બિન હંબલ રઝી અલ્લાહુ એ ફર્માવે છે કે જ્યારે તમે મકબરા એટલે કુબ્રસ્તાન જાવ તો સૂરએ ફાતેહા અને અઊઊબિલ્લાહ, બિસ્મિલ્લાહ અને સૂરએ ઈખ્લાસ પઢો અને તેનો સવાબ કુબ્રવાળાઓને પહોંચાડો કારણ કે તે તેમને પહોંચે છે. (હવાલો ઉપર મુજબ)

(૩૦) ઝઅફરાની રઝી અલ્લાહુ એ ફર્માવે છે કે મેં ઈમામ શાફઈ રઝી અલ્લાહુ એને પૂછ્યું કે કુબ્ર પર કુર્આન પઢવું કેવું છે ? કહ્યું કે કાંઈ

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

વાંધો નથી. (હવાલો ઉપર મુજબ)

(૩૧) ઈમામ નવવી રઝી અલ્લાહુ એ ફર્માવે છે કે કુબ્રની ઝિયારત કરવાવાળાઓ માટે મુસ્તહબ એ છે કે જેટલું બની શકે તેટલું કુર્આન પઢે અને કુબ્રવાળાઓ માટે દુઆ કરે. ઈમામ શાફઈ રઝી અલ્લાહુ એ તેના પર નસ (દલીલ) પેશ કરી છે, અને તમામ શાફઈ હઝરાત તેના પર સહમત છે અને કુબ્ર પર કુર્આન શરીફ પૂરું કરવામાં આવે તો વધુ અફઝલ છે. (ઉપર મુજબ)

(૩૨) ઈમામ કુર્તબી રઝી અલ્લાહુ એ ફર્માવે છે કે શૈખ ઈઝ્ઝુદ્દીન બિન અબ્દુસ્સલામ ફત્વો આપ્યા કરતા હતા કે મૈયતને કુર્આન ખ્વાનીનો સવાબ નથી પહોંચતો. જ્યારે તે મૃત્યુ પામ્યા તો તેમના કેટલાક સાથીઓએ ખ્વાબમાં જોયા, પૂછ્યું કે તમે કહેતા હતા કે મૈયતને કુર્આન પઢવાનો સવાબ નથી પહોંચતો, આ વાત કેવી છે ? કહ્યું કે દુનિયામાં એવું કહેતો હતો પણ હું હવે તેનાથી તૌબા કરું છું કેમ કે મેં અહિંયા આવીને જોયું કે અલ્લાહ તઆલાના ફઝ્લો કરમથી સવાબ પહોંચે છે. (શરહુસ્સુદૂર-૧૨૩)

(૩૩) ઈમામ જલાલુદ્દીન સિયૂતી રઝી અલ્લાહુ એ કહે છે કે, "અને રહું કુબ્રો પર કુર્આન શરીફ પઢવું તો તેની શરીઅતના હુકમાનુસાર હોવા પર અમારા અસ્હાબ અને તેમના સિવાય અન્ય ઉલમાએ સમર્થન કર્યું છે. (પૃષ્ઠ-૧૩૦)

(૩૪) હઝરત માલિક બિન દીનાર રઝી અલ્લાહુ એ મોટા અવલિયાએ કિરામમાંથી છે. ફર્માવે છે કે જુમ્હાની રાત્રે કુબ્રસ્તાનમાં ગયો. મેં જોયું કે ત્યાં નૂર ચમકી રહ્યું છે. મેં વિચાર્યું કે અલ્લાહ તઆલાએ કુબ્રસ્તાનવાળાઓને બખ્શી આપ્યા છે. ગૈબથી અવાજ આવ્યો કે હે માલિક બિન દીનાર ! આ મુસલમાનોનો તોહફો છે જેમણે

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

કુબ્રવાળાઓને મોકલ્યો છે. મેં કહ્યું કે તમને ખુદાની કૃપા ! મને ખબર આપો કે મુસલમાનોએ શું તોહફો મોકલ્યો છે ? તેણે કહ્યું, એક મો'મિન આદમીએ આ રાત્રે કૃયામ કર્યો તો તેણે વુજૂ કરીને બે રકાત નમાઝ પઢી અને બે રકાતમાં સૂરએ ફાતેહા પછી પહેલી રકાતમાં સૂરએ કાફિરૂન અને બીજી રકાતમાં સૂરએ ઈબલાસ પઢી અને કહ્યું, હે અલ્લાહ ! આ બંનેવ રકાતોનો સવાબ મેં આ કુબ્રવાળા મો'મિનોને બખ્શી આપ્યો. તેના કારણે અલ્લાહ તઆલાએ અમારી ઉપર આ રોશની (નૂર) મોકલ્યું છે અને અમારી કુબ્રોમાં વિશાળતા અને ખુશી પેદા કરી દીધી છે.

હઝરત માલિક બિન દીનાર ફર્માવે છે, ત્યાર બાદ હું કાયમ બે રકાત પઢીને દર જુમેરાતે મો'મિનોને બખ્શી આપતો. એક રાત્રે મેં નબીએ કરીમ ﷺને ખ્વાબમાં જોયા, ફર્માવ્યું કે હે માલિક બિન દીનાર ! નિ:શંક ! અલ્લાહ તઆલાએ તારા માટે સવાબ કર્યો છે અને ઉપરાંત અલ્લાહ તઆલાએ તારા માટે એક મકાન બનાવ્યું છે જેનું નામ મનીફ છે. મેં કહ્યું, મનીફ શું છે ? કહ્યું, જેને જન્નતવાળાઓ પણ ઝાંખીને જોશે. (શરહુસ્સુદૂર-૧૨૭)

(૩૫) હઝરત હમ્માદ મક્કી રઝી અલ્લાહુએ ફર્માવે છે, એક રાત્રે મક્કા મુકર્રમાના કુબ્રસ્તાનમાં ગયો અને ત્યાં જ એક કુબ્ર પર પોતાનું માથું રાખી સૂઈ ગયો. સ્વપ્ન જોયું કે કુબ્રવાળાઓ ઘેરાવ કરીને બેઠેલા છે. મેં કહ્યું, શું કૃયામત કાયમ થઈ ગઈ છે ? તેમણે કહ્યું, ના ! પણ અમારા એક મુસલમાન ભાઈએ સૂરએ ઈબલાસ પઢીને તેનો સવાબ અમને બખ્શી આપ્યો છે જે અમે એક વરસથી વહેંચી રહ્યા છીએ. (શરહુસ્સુદૂર-૧૩૦)

(૩૬) શાહ વલીયુલ્લાહ મુહદ્દિષ દહેલ્વી રઝી અલ્લાહુએ ફર્માવે છે, ત્યાર પછી ત્રણ સો સાઈઠ વખતે અલમ નશરહ પછી ત્રણસો

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

સાઈઠ વખત ઉપર લખેલ દુઆ પઢે પછી દસ વખતે દુરુદ શરીફ પઢે અને ખતમ મુકમ્મલ કરે અને થોડીક મીઠી બનાવેલ વસ્તુ પર ફાતેહા સર્વ ખ્વાજાગાને ચિશ્તના નામે પઢે અને પોતાની જરૂરત અલ્લાહ તઆલાથી અર્જ કરે અને આ જ રીતે રોજ કરે, ઈન્શાઅલ્લાહ ! થોડાક દિવસમાં મફ્ફુસદ આસનાથી હાંસલ થશે. (ઈન્તિબાહ-૧૦૦)

(૩૭) આ જ શાહ સાહબ રઝી અલ્લાહુએ ફર્માવે છે, અને થોડુક કુર્આન પઢે અને વાલિદૈન, પીર તથા ઉસ્તાદ અને પોતાના દોસ્તો અને ભાઈઓ અને સર્વ મો'મિન તથા મો'મિનાતની રૂહોને બખ્શે. (ઈન્તિબાહ ફી સલાસિલે અવલિયા અલ્લાહ-૧૧૬)

(૩૮) હઝરત અલ્લામા ફાઝી ધનાઉલ્લાહ સાહબ પાનીપતી રઝી અલ્લાહુએ ફર્માવે છે કે સર્વ ફકીહોએ હુકમ કર્યો છે કે કુર્આન શરીફ પઢવા અને એઅતેકાફ કરવાનો સવાબ મૈયતને પહોંચે છે. ઈમામ અબૂ હનીફા તથા ઈમામ માલિક તથા ઈમામ અહમદ પણ એના માનવાવાળા હતા અને હાફેઝ શમ્સુદ્દીન બિન અબ્દુલ વહીદે ફર્માવ્યું કે પહેલાના જમાનાથી મુસલમાન શહેરમાં ભેગા થઈને મુદ્દાઓ માટે કુર્આન ખ્વાની કરે છે. તેના પર ઈજમાઅત (એકમતિ) છે. (તઝકેરતુલ મૌતા વલ્કુબૂર)

(૩૯) શૈખુલ મોહદ્દિષીન હઝરત અલ્લામા શાહ અબ્દુલ અઝીઝ સાહબ મોહદ્દિષ દહેલ્વી રઝી અલ્લાહુએ ફર્માવે છે : હા ! સાલેહીનની ફઘોની ઝિયારત અને તેમની ફઘોથી બરકત હાંસલ કરવી અને ઈસાલે સવાબ, કુર્આનની તિલાવત, દુઆએ ખૈર, ખાવા તથા શીરીની વહેંચવી, તેમની મદદ કરવી સર્વથી બેહતર છે અને તેના પર ઓલમાએ

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

ઉમ્મતનો ઈજમાઅ (એકમતિ) છે. (ફતાવા અઝીઝિયા)

★ મૈયત માટે તસ્બીહ તથા કલ્મો પઢવો ★

(૪૦) હઝરત જાબિર رضي الله عنه ફર્માવે છે કે જ્યારે હઝરત સઅદ ઈબ્ને મઆઝ رضي الله عنهની વફાત થઈ તો અમોએ હુઝૂરે કરીમ صلى الله عليه وسلمના સાથે નમાઝે જનાઝા પઢી પછી તેમને ફઘ્રમાં ઉતારીને માટી નાખી દીધી. ત્યારબાદ હુઝૂર નબી કરીમ صلى الله عليه وسلمએ તકબીર તથા તસ્બીહ પઢવાની શરૂ કરી આપ્યું. અમોએ પણ આપની સાથે પઢવાનું શરૂ કરી આપ્યું, કેટલીક વાર સુધી પઢતા રહ્યા. તો કોઈએ કહ્યું, યા રસૂલલ્લાહ صلى الله عليه وسلم આપે તસ્બીહ તથા તકબીર કેમ પઢી? કહ્યું, આ નેક બંદા પર તેની ફઘ્ર સાંકડી થઈ ગઈ હતી, અમારી તસ્બીહ તથા તકબીરના કારણે અલ્લાહ તઆલાએ તેને વિશાળ કરી દીધી છે.

આ હદીષથી હુઝૂરે અકરમ صلى الله عليه وسلم અને સહાબાએ કિરામ رضوان الله تعالى عليهم أجمعينનું ફઘ્ર પર તસ્બીહ તથા તકબીર પઢવું અને તેમની તકબીરથી ફઘ્રવાળાને ફાયદો પહોંચવો સૂરજના પ્રકાશની જેમ જાહેર છે અને ધ્યાનથી જુઓ તો તેનાથી દફન થયા પછી ફઘ્ર પર અઝાન દેવાનો મસ્અલો પણ સમજી શકાય છે.

(૪૧) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હુઝૂરે કરીમ صلى الله عليه وسلم બે ફઘ્રોની પાસેથી પસાર થયા તો કહ્યું કે આ બંનેવ ફઘ્રવાળાઓ પર અઝાબ થઈ રહ્યો છે અને તે કોઈ મોટા ગુનાહના કારણે નહીં પણ એટલા માટે કે એક પેશાબના છાંટાઓથી બચતો ન હતો અને બીજો ચુગલખોર હતો. પછી આપે ખજૂરની એક લીલી ડાળી લીધી અને વચ્ચેથી ચીરીને તેના બે ભાગ કરીને બંનેવ

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

ફઘ્રો પર લગાડી આપી. સહાબાએ અર્ઝ કરી, યા રસૂલલ્લાહ صلى الله عليه وسلم આપે એમ કેમ કર્યું? કહ્યું કે, જ્યાં સુધી આ ડાળીઓ લીલી રહેશે તેમના અઝાબમાં ઘટાડો થતો રહેશે. (બુખારી, મુસ્લિમ, મિશકાત-૪૨)

આ હદીષમાં આ થોડીક વાતો ધ્યાનથી જોવાના લાયક છે. પ્રથમ એ કે હુઝૂરે અકરમ صلى الله عليه وسلم પર આલમે બરઝખની હાલત છુપાયેલ નથી. બીજી એ કે તે ફઘ્રવાળા પોતાના જીવનમાં જે કૃત્ય કરીને અઝાબમાં સંપડાયેલા હતા આપને તેનો પણ ઈલ્મ હતો. ત્રીજી એ કે લીલી ડાળીઓ ફઘ્ર પર રાખીને તેમને અઝાબ ઓછો થવાનો સબબ ઠરાવી દીધો.

હવે પ્રશ્ન એ છે કે અઝાબ ઓછો થવાનો સબબ કેવળ તે ડાળીઓ હતી અથવા બીજું કાંઈક? કેવળ ડાળીઓને ઠરાવી દેવામાં આવે તો સૂકાયા પછી પણ ડાળીઓનું ફઘ્રો પર હોવું અઝાબના ઘટાડાનો સબબ હોવું જોઈએ, જો કે એવું નથી. જાણવા મળ્યું કે અઝાબ ઓછો થવાનો સબબ કેવળ ડાળીઓ નથી, બલકે તેમની તસ્બીહ છે જે તે પઢે છે. કારણ કે, "દરેક વસ્તુ અલ્લાહની હમ્દ બયાન કરે છે." અને કેમ કે ડાળીઓનું સૂકાઈ જવું તેમનું મૃત્યુ છે અને મૃત્યુથી તસ્બીહ રોકાય ગઈ. એટલા માટે પુરવાર થઈ ગયું કે અઝાબ ઓછો થવાનો સબબ ડાળીઓની તસ્બીહ છે, જ્યારે ડાળીઓની તસ્બીહ ફઘ્રનો અઝાબ ઓછો થવાનો સબબ છે તો બંદાઓની તસ્બીહ પણ હકીકતમાં ફઘ્રનો અઝાબ ઓછો થવાનો સબબ છે.

ઉપરાંત અહિંયાથી એ પણ પુરવાર થઈ ગયું કે ફઘ્રો પર ફૂલ રાખવાં જાઈઝ છે, કારણ કે ખજૂરની તાજી ડાળીઓના જેમ તાજાં અને લીલાં ફૂલ વગેરે પણ અલ્લાહ તઆલાની

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

તસ્બીહ પઢે છે.

કેટલાક લોકો એમ કહે છે કે હુઝૂરે અકરમ ﷺએ ડાળીઓ એટલા માટે રાખી કે તેનાથી અઝાબ ઓછો થઈ જાય તો તમે અવલિયા અલ્લાહની કૃપા પર ફૂલ નાખો છો તો જાણવા મળ્યું કે તમે પણ તેમને અઝાબમાં સપડાયેલા સમજો છો !

તો તેના સંબંધે અર્ઝ એ છે કે તસ્બીહ તે જ લોકોને ફાયદામંદ નથી જે લોકો અઝાબમાં સપડાયેલા હોય, બલકે તેમને પણ ફાયદામંદ છે જેઓ રહમતમાં ડૂબેલા છે. રહમતમાં ડૂબેલા માટે આનંદ અને ખુશી અને બુલંદ દરજો થવાનો સબબ છે. જેવી રીતે ઘણા સહાબાએ કિરામ તથા બુઝુર્ગાને દીને વફાતના સમયે વસિયત કરી કે અમારી કૃપા પર ખજૂરની ડાળીઓ મૂકતા રહેશો. શું ખબર કે ઈન્કાર કરવાવાળાઓ આ પાક લોકોના બારામાં કેવો ખયાલ રાખતા હશે ?!

શાહ અબ્દુલ અઝીઝ મુહદ્દિષ હહેલ્વી رحمة الله عليه ફર્માવે છે, કૃષ્ણ પર ફૂલ અને ખુશબુવાળી વસ્તુ રાખવી કૃષ્ણવાળાની રૂહને આનંદનો સબબ છે અને આ શરીરતથી સાબિત છે. (ફતાવા અઝીઝિયા, ભાગ-૧)

(૪૨) ઈમામ રબ્બાની મુજદિદે અલ્ફેષાની رحمة الله عليه ફર્માવે છે : મિત્રો અને દોસ્તોને કહી આપ કે સિત્તેર હજાર વખત કલ્મએ તૈયબાહ મર્હૂમ ખ્વાજા મુહમ્મદ સાદિકની રૂહાનિયત માટે અને સિત્તેર હજાર વખતે તેમની બહેન મર્હૂમા ઉમ્મે કુલધૂમની રૂહાનિયત માટે પઢે અને સિત્તેર હજાર કલ્માનો સવાબ એકની રૂહને અને સિત્તેર હજાર કલ્માનો સવાબ બીજાની રૂહને બખ્શે. દોસ્તોથી ફાતેહા અને દુઆની અપીલ છે. (મક્તૂબાત શરીફ)

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

(૪૩) મોલ્વી મુહમ્મદ ફાસિમ નાનોત્વી બાનીએ મદ્રસા દેવબંદ લખે છે : હઝરત જુનૈદના કોઈ મુરીદનો રંગ અચાનક બદલાઈ ગયો. આપે કારણ પૂછ્યું તે કશ્ફના ઝરીએ કહ્યું કે, હું મારી મા ને દોઝખમાં જોવું છું ! હઝરત જુનૈદ બગદાદીએ એક લાખ પાંચ હજાર વખતે કોઈ સમયે કલ્મો પઢેલો હતો. એવું જાણીને કે કેટલીક રિવાયતોમાં આટલી સંખ્યામાં કલ્માના સવાબ પર મગફિરતનો વાયદો છે. પોતાના દિલમાં એ મુરીદની માં ને બખ્શી આપ્યો અને તેને ખબરદાર ન કર્યો. પણ બખ્શવાની સાથે શું જુએ છે કે તે નવજવાન ખુશ છે ! આપે સબબ પૂછ્યો, તેણે કહ્યું કે હવે મારી માં ને જન્નતમાં જોવું છું. આપે તેના પર ફમાવ્યું કે આ નવજવાનની કશ્ફ મને હદીષથી જાણવા મળી અને હદીષની સચ્ચાઈ તેના કશ્ફથી થઈ. (તહઝીરુન્નાસ)

માલી ઈબાદતો

★ મૈયત માટે સદકો તથા ખૈરાત કરવી ★

(૪૪) ઉમ્મુલ મો'મિનીન હઝરત આઈશા સિદીકા رضي الله عنها ફર્માવે છે કે એક વ્યક્તિએ હુઝૂરે અકરમ ﷺની બારગાહમાં અર્ઝ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ મારી માની વફાત થઈ ગઈ છે અને તેણીએ વફાતના સમયે કાંઈક વસિયત નથી કરી, જો હું સદકો કરું તો શું તેને સવાબ પહોંચશે ? આપે ફર્માવ્યું : હા ! (મુસ્લિમ કિતાબુઝઝાત, બુખારી કિતાબુલ વસાયા, મોઅત્તા ઈમામ માલિક, અબૂ દાઉદ)

(૪૫) હઝરત સઅદ બિન ઓબાદા رضي الله عنهની વાલિદાનો ઈન્તેકાલ થઈ ગયો તો તેમણે અર્ઝ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ મારી માની વફાત થઈ ગઈ છે જો હું તેમના તરફથી સદકો કરું

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

તો શું તેમને સવાબ પહોંચશે? આપે ફર્માવ્યું, હા! પહોંચશે. હઝરત સઅદ رضي الله عنه કહ્યું, તો મારો ફલાણો બાગ તેમના તરફથી સદકો છે. (બુખારી, નિસાઈ કિતાબુલ વસાયા, મોઅત્તા)

(૪૬) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ رضي الله عنهما ફર્માવે છે કે એક માણસે હુઝૂરે અકરમ صلى الله عليه وسلمની બારગાહમાં અર્ઝ કરી, યા રસૂલલ્લાહ! મારી માની વફાત થઈ ગઈ છે, જો હું તેના તરફથી સદકો કરું તો તેણીને ફાયદો પહોંચશે? આપે ફર્માવ્યું કે, હા! પહોંચશે. તો કહ્યું કે મારો એક બાગ છે અને હું તમને ગવાહ કરીને કહું છું કે મેં તે બાગને તેમના તરફથી સદકો કરી આપ્યો. (તિર્મિઝી કિતાબુઝઝકાત)

આ ત્રણેય હદીષોથી પુરવાર થયું કે મૃત્યુ પામેલ સગાંના માલોમાંથી જો કોઈ સદકો તથા ખૈરાત આ નિયતથી કરે કે તેનાથી મુદ્દાને ફાયદો પહોંચશે તો મુદ્દાને હકીકતમાં ફાયદા પહોંચે છે.

(૪૭) હઝરત સઅદ બિન ઉબાદા رضي الله عنه હાજર થઈને અર્ઝ કરી, યા રસૂલલ્લાહ! મારી માંનો ઈન્તેફાલ થઈ ગયો છે તો કયો સદકો અફઝલ છે? (જે એમના માટે કરું) તો કહ્યું કે પાણીનો. તો હઝરત સઅદે કૂવો ખોદાવ્યો અને કહ્યું, આ સઅદની માં માટે છે.

આ હદીષમાં આ વાત અતિશય ધ્યાનના લાયક છે કે હઝરત સઅદ رضي الله عنه જેવા જલીલુલકદર સહાબી ફર્માવે છે કે આ કૂવો સઅદની માં માટે છે, એટલે તેમની રૂહને સવાબ પહોંચાડવાની નિયતથી બનાવ્યો છે.

એનાથી સ્પષ્ટ રીતે પુરવાર થઈ ગયું કે રૂહને સવાબ

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

પહોંચાડવાના ધ્યેયથી કોઈ સદકો તથા ખૈરાત કરવામાં આવે, જો તે સદકો તથા ખૈરાત અને ન્યાઝ પર ભૌતિક રીતે તેનું નામ લેવામાં આવે એટલે એમ કહેવામાં આવે કે આ સબીલ હઝરત ઈમામ હુસૈન رضي الله عنه અને શોહદાએ કરબલા رضوان الله تعالى عليهم أجمعين માટે છે અથવા આ ખાવા તથા આ ન્યાઝ સહાબાએ કિરામ અથવા એહલે બયતે અતહાર અથવા ગૌષે આઝમ અથવા ખ્વાજ ગરીબ નવાઝ માટે છે તો કદાપિ તે સબીલનું પાણી અને તે ખાવા અને ન્યાઝ વગેરે હરામ ન થશે. નહીં તો એમ કહેવું પડશે કે તે (સઅદવાળા) કૂવાનું પાણી હરામ હતું!

જ્યારે કે કૂવાનું પાણી નબીએ કરીમ صلى الله عليه وسلم અને સહાબાએ કિરામ رضوان الله تعالى عليهم أجمعين અને ત્યારબાદ તાબઈન, તબે તાબઈન અને મદીનાવાળાઓએ પીધું. શું કોઈ મુસલમાન કહી શકે છે કે આ મુફ્દસ હઝરાતે હરામ પાણી પીધું?! મઆઝલ્લાહ! કોઈ મુસલમાન તો એમ નથી કહી શકતો. જે કૂવાના બારામાં એવું કહેવામાં આવ્યું કે, "આ સઅદની માં માટે છે" નબીએ કરીમ صلى الله عليه وسلم અને સહાબાએ કિરામના નિકટ હલાલ તથા પાક છે. જેથી જે સબીલ માટે એવું કહેવામાં આવે છે કે આ ઈમામ હુસૈન અને શોહદાએ કરબલા رضوان الله تعالى عليهم أجمعين માટે છે અથવા આ ન્યાઝ વગેરે ફલાણા માટે છે તો તે મુસલમાનના નિકટ પણ હલાલ તથા પાક જ છે.

(૪૮) હઝરત સાલેહ બિન દિરહમ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે અમે હજી માટે મક્કા મુકર્રમા પહોંચ્યા તો ત્યાં અમને હઝરત અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه મળ્યા અને કહ્યું કે તમારા શહેર બસરાની નિકટ એક એવી વસ્તી છે જેનું નામ અબલ્લા છે તેમાં એક મસ્જિદે

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

અશાર છે. એટલા માટે તમારામાંથી કોણ મારી સાથે વાયદો કરે છે કે એ મસ્જિદમાં મારા માટે બે અથવા ચાર રકાત પઢે અને કહે કે આ બે રકાત અબૂ હુરૈરહ્ માટે છે. (મિશકાત-૪૬૮)

હઝરત અબૂ હુરૈરહ્ رضي الله عنه એ ફર્માવ્યું કે મેં હુઝૂરે અકરમ صلى الله عليه وسلم થી સાંભળ્યું, કયામતના દિવસે અલ્લાહ તઆલા મસ્જિદે અશારથી શહીદો ઉઠાડશે જે શોહદાએ બદરના સાથે હશે.

આ હદીષમાં વિચારો કે હુઝૂરે અકરમ صلى الله عليه وسلم ના એક મહાન સહાબી ફર્માવી રહ્યા છે કે મારા માટે નમાઝ પઢવી અને આમ કહેવું કે આ નમાઝ અબૂ હુરૈરહ્ માટે છે, એટલે તેનો સવાબ અબૂ હુરૈરહ્ માટે છે. જેનાથી જાણવા મળ્યું કે બદની (શારીરિક) ઈબાદતનો સવાબ બીજા માણસને પહોંચાડી શકાય છે, ચાહે તે જીવતો હોય અથવા મૃત્યુ પામેલ હોય.

એ પણ યાદ રહે કે નમાઝ એક ખાસ ઈબાદત છે જે કેવળ અલ્લાહ માટે છે તેના સંબંધે ફર્માવ્યું, "આમ કહેવું કે આ અબૂ હુરૈરહ્ માટે છે." જાણવા મળ્યું કે જે ઈબાદતનો સવાબ જેને પહોંચાડવો હોય તેનું નામ લે, એટલે આમ કહે કે ફલાણા માટે છે તો જાઈઝ છે અને હદીષથી સાબિત છે. એ પણ જાણવા મળ્યું કે એ જગ્યાઓ જે ફઝીલત તથા શરફ ધરાવે છે ત્યાં ઈબાદત તથા નેકી કરવી ખૂબ જ ફઝીલત તથા અજરો સવાબનો સબબ છે.

(૪૯) હઝરત અબુલ્લાહ બિન ઉમર رضي الله عنه થી રિવાયત છે. હુઝૂરે અકરમ صلى الله عليه وسلم એ ફર્માવ્યું, જ્યારે તમારામાંથી કોઈ નફલ સદકો કરે તો યોગ્ય છે કે પોતાના મા બાપને સવાબ પહોંચાડે. જેથી એ સદકાનો સવાબ એ બંનેવ માટે પણ પૂરો

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

થશે અને સદકો કરવાવાળા માટે પણ કોઈ કમી ન થશે. (તિહ્રાની, અવસત, શરહુસ્સદૂર-૧૨૮)

(૫૦) હઝરત અનસ رضي الله عنه થી રિવાયત છે કે હુઝૂરે અકરમ صلى الله عليه وسلم એ ફર્માવ્યું કે જ્યારે કોઈ માણસ મૃત્યુ પામે છે તો તેના મૃત્યુ બાદ તેના ઘરવાળાં તેના માટે સદકો તથા ખયરાત કરે છે તો જિબ્રિલે અમીન આ સદકો તથા ખયરાતને એક નૂરાની તબાકમાં રાખીને મૃત્યુ પામેલ પાસે લઈ જઈને કહે છે :-

હે ઊંડી કબ્રવાળા ! આ હદિયો તથા તોહફો તારા ઘરવાળાઓએ મોકલ્યો, તો તેને ફૂલ કર ! તો કબ્રવાળો તેને જોઈને ખૂબ જ ખુશ થાય છે અને (બીજાઓ)ને ખુશખબરી આપે છે. તેના પડોશી જેમના તરફ તેમના ઘરવાળાઓ તરફથી કોઈ હદિયો નથી પહોંચતો તેઓ દુઃખ તથા રંજ અનુભવે છે. (શરહુસ્સદૂર-૧૨૮)

(૫૧) હઝરત અનસ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હુઝૂર નબી કરીમ صلى الله عليه وسلم થી પૂછ્યું કે અમે અમારા મુડદાઓ માટે દુઆઓ અને તેમના તરફથી સદકાત, ખયરાત અને હજજ વગેરે કરીએ છીએ, શું આ વસ્તુઓ મુડદાઓને પહોંચે છે ?! આપે ફર્માવ્યું, નિ:શંક ! આ વસ્તુઓ તેમને પહોંચે છે અને તેઓ તેનાથી ખુશ થાય છે જેવી રીતે તમે એકબીજાના હદિયાથી ખુશ થાવ છો. (મુસ્નદે ઈમામ અહમદ)

(૫૨) અલ્લામા અલાઉદ્દીન અબી બિન મુહમ્મદ અલ્ બગદાદી સાહિબે તફસીરે ખાઝિન ફર્માવે છે, નિ:શંક ! મૈયતના તરફથી સદકો આપવો મૈયત માટે ફાયદામંદ છે અને તે સદકાનો સવાબ મૈયતને પહોંચે છે અને તેના પર ઓલમાનો ઈજમાઅ (એકમતિ) છે. (તફસીરે ખાઝિન)

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

(પ૩) હઝરત શાહ વલીયુલ્લાહ મુહદિષ દહેલ્વી رحمۃ اللہ علیہ ફર્માવે છે : દૂધ, ચાવલ (ખીર) કોઈ બુઝુર્ગના ફાતેહા માટે તેમની રૂહને સવાબ પહોંચાડવાની નિશ્ચયથી પકાવવા અને ખાવામાં કોઈ વાંધો નથી, જાઈજ છે. અને કોઈ બુઝુર્ગના ફાતેહા આપવામાં આવે છે તો માલદારોને પણ ખાવું જાઈજ છે. (ઝુબ્દુ-નસાએહ-૧૩૨)

(પ૪) શાહ અબ્દુલ અઝીઝ મુહદિષ દહેલ્વી رحمۃ اللہ علیہ ફર્માવે છે : તે ખાવા જે હઝરત હસન તથા હુસૈનની ન્યાઝ માટે પકાવવામાં આવે અને તેના પર કુલ, ફાતેહા, દુરુદ પઠવામાં આવે તો બરકતવાળુ થઈ જાય છે અને તેનું ખાવા ઘણુ સારુ છે. (ફતાવા અઝીઝિયા)

(પ૫) મૌલવી ઈસ્માઈલ દહેલ્વી તફ્વિયતુલ ઈમાનવાળા લખે છે : દરેક તે ઈબાદત જે મુસલમાન અદા કરે અને તેનો સવાબ કોઈ ગુજરી ગયેલાની રૂહને પહોંચાડે અને તેના માટે અલ્લાહની બારગાહમાં દુઆ કરે છે તો આ સર્વથી બેહતર અને સારું છે. અને રસ્મોમાં ફાતેહા પઢવા, ઉર્સ કરવા, મુસદાની નઝરો ન્યાઝ કરવાની રસ્મોની ખૂબીમાં શંકા નથી. (સિરાતે મુસ્તફીમ, પૅજ-૫૫)

(પ૬) બીજી જગ્યાએ લખે છે : કોઈ એમ ન વિચાર કરે કે મુસદાને ખાવા અને ફાતેહાખવાનીના સાથે નફો પહોંચાડવો સારું નથી, કેમ કે આ વાત બેહતર તથા ઉત્તમ છે. (પૅજ-૬૪)

(પ૭) દેવબંદી મૌલવી અશરફઅલી થાનવીનો ઈસાલે સવાબના સંબંધી ફત્વો જુઓ. સવાલ : ઈસાલે સવાબના સંબંધી કેટલીક વખતે શંકા થાય છે કે જો નેક અમલનો સવાબ બીજાઓની રૂહને બખ્શવામાં આવે તો બખ્શવાવાળા માટે શું નફો થયો ?!

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

પરંતુ મુસદાને તેનાથી ફાયદો પહોંચે છે. હઝરત આ શંકાને દૂર ફર્માવી આપશો. જવાબ શર્હે સુદૂરમાં તિબ્રાની અબ્દુલ્લાહ ઈબને અમ્મથી રિવાયત કરે છે કે રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું, જ્યારે તમારામાંથી કોઈ નફ્લી સદકો કરે છે અને તેને પોતાનાં માબાપ તરફથી ઠરાવી આપે છે તો તેનો બદલો તે બંને માટે છે, અને તેના બદલામાં કોઈ પણ જાતની કમી કરવામાં આવતી નથી. અને સહીહ મુસ્લિમની હદીષ જેણે નેક તરીકો ઈસ્લામમાં શરૂ કર્યો.....(છેવટ સુધી)થી પણ તેનું સમર્થન થાય છે.

★ મૈયત માટે કુર્બાની તથા ગુલામ આઝાદ કરવો ★

(પ૮) હઝરત આઈશા સિદ્દીકા رضی اللہ عنہا ફર્માવે છે કે હુઝૂરે અકરમ صلی اللہ علیہ وسلم એ એક ઘેટો ઝબહ કર્યો. હે અલ્લાહ ! તેને મારી અને મારી આલના તરફથી અને મારી ઉમ્મતના તરફથી કૂબૂલ કર. (મુસ્લિમ, અબૂ દાઉદ, કિતાબુલ અઝાહી)

(પ૯) હઝરત જાબિર رضی اللہ عنہ ફર્માવે છે કે હુઝૂરે અકરમ صلی اللہ علیہ وسلم એ એક ઘેટો ઝબહ કરી ફર્માવ્યું, આ કુર્બાની મારી અને મારા ઉમ્મતના દરેક વ્યક્તિના તરફથી જેણે કુર્બાની નથી કરી. (અબૂ દાઉદ, કિતાબુલ અઝાહી)

(૬૦) હઝરત હનશ رضی اللہ عنہ ફર્માવે છે કે મેં હઝરત અલી رضی اللہ عنہ ને બે કુર્બાની કરતાં જોઈને પૂછ્યું કે આપ બે કુર્બાની શું કામ કરો છો ?! હુઝૂરે અકરમ صلی اللہ علیہ وسلم એ વસિયત કરી હતી કે હું એક કુર્બાની તેમના તરફથી કરતો રહું એટલા માટે એક પોતાની અને એક તેમના તરફથી કરું છું. (તિર્મિઝી, અબૂ દાઉદ)

આ ત્રણેવ હદીષોથી પુરવાર થઈ ગયું કે એકનો અમલ બીજાને ફાયદો પહોંચાડે છે. જુઓ ! હુઝૂરે અકરમ صلی اللہ علیہ وسلم એ

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

પોતાની આલ અને પોતાની ઉમ્મતની તરફથી કુર્બાની કરી છે અને હઝરત અલી કરમલ્લાહુલ્લાહી વરહીમ ને પોતાના તરફથી કુર્બાની કરવાની વસિયત કરી છે. પછી હઝરત અલી કરમલ્લાહુલ્લાહી વરહીમ નું તેના પર કાયમી અમલ કરવું એ વાતની રોશન દલીલ છે કે જીવંત લોકોનો અમલ જે વફાત પામેલ લોકો માટે કરવામાં આવે તે ફાયદામંદ છે.

(૬૧) હઝરત ઝૈદ બિન અસ્લમ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે એક શખ્સ હુઝૂર અકરમ عليه السلام ની બારગાહમાં હાજર થયો અને અર્ઝ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! عليه السلام મારા પિતા મૃત્યુ પામી ગયા છે, શું હું તેમના તરફથી ગુલામ આઝાદ કરું ? આપે ફર્માવ્યું, હા ! કર ! (શરહુસ્સુદૂર-૧૨૯)

(૬૨) હઝરત અબૂ જા'ફર رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હસન તથા હુસૈન رضي الله عنهما હઝરત અલી કરમલ્લાહુલ્લાહી વરહીમ ની વફાત બાદ તેમના તરફથી ગુલામ આઝાદ કરતા રહેતા હતા. (ઉપર મુજબ)

★ સદફએ જારિયા ★

(૬૩) હઝરત અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હુઝૂરે અકરમ عليه السلام એ ફર્માવ્યું કે મો'મિન જ્યારે ઈન્તેકાલ કરી જાય તો તેના અમલ ખત્મ થઈ જાય છે, પણ સાત વસ્તુઓથી સવાબ તેને મૃત્યુ પછી પણ મળે છે : એક જો તેણે કોઈને ઈલ્મે દીન શિખવાડ્યો તો તેને સતત સવાબ મળતો રહે છે જ્યાં સુધી તે ઈલ્મ દુનિયામાં જારી રહે છે. બીજુ એ કે તેની નેક અવલાદ હોય જે તેના હક્કમાં દુઆ કરતી રહે છે. ત્રીજુ તે જે કુર્આન શરીફ છોડી ગયો હોય. ચોથુ એ કે તેણે મસ્જિદ બનાવી હોય. પાંચમુ તેણે મુસાફિરોના આરામ માટે મુસાફિરખાનુ બનાવ્યું હોય. છઠ્ઠુ તેણે કૂવો અથવા

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

નહેર વગેરે ખોદાવી હોય. સાતમુ તેણે પોતાની જિંદગીમાં સદકો આપ્યો હોય. આ વસ્તુઓ જ્યાં સુધી મૌજૂદ રહેશે તેને સવાબ મળતો રહેશે. (શરહુસ્સુદૂર)

આ સત્ય દલીલોથી સૂરજના પ્રકાશની જેમ જાહેર થઈ ગયું કે જીવંત લોકોની બદની, માલી અને મુરક્કબ (માલી અને બદની ઈબાદતનો સમૂહ) ઈબાદતનો સવાબ મુદાને પહોંચે છે અને તેના પર ઉમ્મતનો ઈજમાઅ (એકમતિ) છે, શર્ત એ છે કે સવાબ પહોંચાડવાની નિયત હોય. આ ઈસાલે સવાબ ગુનેહગારો માટે માફી તથા બખ્શિશ અને નેક લોકો માટે દરજજાઓની બુલંદી અને આનંદનો સબબ છે. ઉપરાંત અલ્લાહ તઆલા સવાબ પહોંચાડવાવાળાને પૂરેપૂરો બદલો અને સવાબ અર્પણ કરે છે.

મુરક્કબ ઈબાદતો

★ ત્રીજયુ, સાતમું, ગ્યારવીં, ચાલીસમું,
ઉર્સ તથા વરસી કરવી ★

જ્યારે આપે ઈસાલે સવાબનો મસ્અલો સમજી લીધો છે તો એ પણ જાણી લો કે અગ્યારવીં, કુંડાં, સબીલ, ત્રીજયુ, સાતમું, ચાલીસમું અને વરસી... વગેરે ઈસાલે સવાબનાં નામો છે અને ઈસાલે સવાબ કુર્આન તથા હદીષથી સાબિત છે જેવી રીતે કે ઉપર બયાન થયું. તો હવે તેના જાઈઝ હોવામાં શું શંકા ?!

મૈયત પર ત્રણ દિવસ ખાસ કરીને શોક કરવામાં આવે છે. બુઝુર્ગોએ ફર્માવ્યું, ત્રણ દિવસ શોક કર્યો છે તો હવે ઉઠતા પહેલાં થોડાક ઘરના માણસો મળીને કાંઈક સદકો કરો તથા કાંઈક પઢો

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

અને તેનો સવાબ મૈયતની રૂહને પહોંચાડીને ઉઠો, તેનું નામ સોયમ અથવા ત્રીજયુ મશહૂર થઈ ગયું. અને હઝરત શાહ વલીયુલ્લાહ મુહદિષે દહેલ્વી رحمة الله عليه નું ત્રીજયુ થયું. જેમ કે શાહ અબ્દુલ અઝીઝ મુહદિષ દહેલ્વી رحمة الله عليه ફર્માવે છે કે ત્રીજયાના દિવસે લોકોની ભીડ એટલી હતી કે ગણતરીથી બહાર છે. એકચાસી કલામે પાક પૂરાં થયાં બલ્કે તેનાથી વધારે પણ થયાં અને કલ્માએ તેયબાહનો હિસાબ નથી કે કેટલો પટવામાં આવ્યો. (મલ્કૂઝાતે અઝીઝી, પૃષ્ઠ-૫૫)

હઝરત તાહિસ رحمة الله عليه ફર્માવે છે કે : નિ:શંક ! મુદસાંને ફ઼લામાં સાત દિવસ સુધી અજમાવવામાં આવે છે, જેથી સહાબાએ કિરામ સાત દિવસ સુધી તેમના તરફથી ખાવા ખવડાવવું મુસ્તહબ સમજતા હતા. (શરહુસ્સદૂર, પૃષ્ઠ-૫૭, અબૂ નુએમ ફિલ હિલ્યા, ઈમામ અહમદ ફિઝ ઝુહદ)

જેમ કે શૈયખુલ મુહદિષીન શાહ અબ્દુલ હકક મુહદિષ દહેલ્વી رحمة الله عليه ફર્માવે છે કે મૃત્યુ બાદ સાત દિવસ સુધી સદફો કરવો જોઈએ. (અશઅતુલ લમ્બાત શરહે મિશકાત)

બુઝુર્ગાને દીન ફર્માવે છે : મૈયતની રૂહને ચાલીસ દિવસ સુધી પોતાના ઘર અને જગ્યાઓથી ખાસ સંબંધ રહે છે, જે પછી નથી રહેતો. જેમ કે હુઝૂરે અકરમ عليه السلام નો ઈશાદિ ગિરામી છે, મો'મિન ચાલીસ દિવસ સુધી જમીનના તે ટુકડાઓ જેના પર તે ખુદા તઆલાની ઈબાદત તથા ઈતાઅત કરતો હતો અને આસ્માનના તે દરવાજાઓ જેનાથી તેના અમલ જતા હતા અને જે જગ્યાથી તેની રોજી ઉતરતી હતી, તે રડતાં રહે છે. (શરહુસ્સદૂર, પૃષ્ઠ-૨૪)

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

એટલા માટે બુઝુર્ગાને દીને ચાલીસમા દિવસે પણ ઈસાલે સવાબ કર્યો કે હવે એ ખાસ સંબંધ કટ થઈ જશે એટલા માટે આપણા તરફથી રૂહને કોઈ સવાબ પહોંચી જાય અને તે ખુશ થાય. અને તે સર્વની જડ એ છે કે નબી કરીમ عليه السلام એ સૈયદુશ્શોહદા હઝરત અમીર હમ્મા رضي الله عنه માટે ત્રીજયા, દસવા, ચાલીસવાના દિવસે અને છઠ્ઠા મહિને અને વર્ષ પછી સદફો આપ્યો.

જાણવા મળ્યું કે આ રિવાજ આપેલ ત્રીજયુ, સાતમું, ચાલીમું અને ગ્યારમું વગેરે વાસ્તવિકમાં ઈસાલે સવાબનાં નામો છે અને આ જાઈઝ છે, તેને બુરી બિદઅત અથવા નકામી વાતો વગેરે કહેવું ગુમરાહી છે.

★ ખાવા સામે રાખી ફુર્આન શરીફ પટવું ★

હઝરત અનસ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે જ્યારે હુઝૂરે અકરમ عليه السلام હઝરત ઝૈનબ رضي الله عنها થી નિકાહ કર્યો તો મારી મા (ઉમ્મે સુલૈમ)એ ખાવા તોહફા માટે પકાવ્યું અને મારા સાથે હુઝૂરે અકરમ عليه السلام ની બારગાહમાં મોકલ્યું. તેની જ સાથે આમ કહ્યું કે હુઝૂરે અકરમ عليه السلام ને મારી સલામ કહેવી અને અર્ઝ કરવી, આ મોફા પર જે કાંઈક છે તેને ફબૂલ કરી લેશો.

તે ખાવા લઈને હું આપની પાસે પહોંચ્યો અને માના સલામ આપ્યા અને અર્ઝ કરી. આપે ફર્માવ્યું, હે અનસ ! તેને મૂકી દે અને ફલાણા ફલાણાને બોલાવી લાવ ! હું બોલાવતો રહ્યો ત્યાં સુધી કે ત્રણસો માણસો ભેગા થઈ ગયા. તો મેં હુઝૂરે અકરમ عليه السلام ને જોયા કે આપે તે ખાવા પર મુબારક હાથ રાખી જે ઈચ્છ્યું તે પઢ્યું. બસ ! પછી શું થયું કે ખાવા એટલુ બરકતવાળુ થયું કે

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

લોકોનું પેટ ભરાઈ ગયું. આપે ફર્માવ્યું, આ જે બચ્યું છે તે લઈ જાવ ! મેં જ્યારે બચેલું ખાવા જોયું તો હું અંદાજો ન કરી શક્યો કે હું જે ખાવા લાવ્યો હતો તે વધારે હતું કે આ વધારે છે !

જુઓ ! આ હદીષથી પુરવાર થઈ ગયું કે હુઝૂરે અકરમ ﷺ એ ખાવા સામે રાખીને તેના પર જે ઈચ્છ્યું તે પટ યું અને તેના પર અધિક બરકત થઈ.

હઝરત અબૂ હુરૈર رضي الله عنه ફર્માવે છે કે ગઝવએ તબૂકમાં લશ્કરે ઈસ્લામને ભૂખે ખૂબ હેરાન કર્યું તો હઝરત ઉમર رضي الله عنه અર્જ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! આપ લશ્કરે ઈસ્લામમાંથી બચેલું ભાથું મંગાવીને બરકતની દુઆ કરો.

આપે દસ્તરખ્વાન બિછાવડાવીને બચેલું ખાવા મંગાવ્યું. સહાબાએ કિરામમાંથી મુઠ્ઠી ભરીને ખજૂરો, કોઈ રોટીના ટુકડા અને કોઈ મગફળી જેવી ચીજ વગેરે જે કાંઈક કોઈની પાસે હતું તે લઈને આવ્યા અને દસ્તરખ્વાન પર અમુક વસ્તુઓ ભેગી થઈ ગઈ, અને તેના પર હુઝૂર ﷺ એ બરકતની દુઆ કરી. પછી આપે કહ્યું કે, તમે તમારા ભાથામાં ભરી લો.

તે વસ્તુઓમાં એટલી બરકત થઈ કે સર્વ ઈસ્લામી લશ્કરે પોતાના ભાથાં ભરી લીધાં અને પેટ ભરીને ખાધું તો પણ ખાવા બચી રહ્યું. ત્યારબાદ ફર્માવ્યું કે હું ગવાહી આપું છું કે અલ્લાહના સિવાય કોઈ મઅબૂદ નથી અને હું તેનો રસૂલ છું.

આ હદીષથી હુઝૂરે અકરમ ﷺ ના સમક્ષ ખાવા રાખી બરકતની દુઆ કરવી સાબિત છે. જો કે આ વિષયની બીજી પણ હદીષો છે પણ લખાણ લંબાઈ જવાના લીધે આના પર બસ

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

કરવામાં આવે છે. આ બંનેવ હદીષોથી સાબિત થઈ ગયું કે હુઝૂરે અકરમ ﷺ એ ખાવા સામે રાખીને તેના પર કાંઈક પઢ્યું પણ છે અને દુઆ પણ કરી છે.

જાણવા મળ્યું કે ખાવા વગેરે સામે રાખીને તેના પર કુઆન પઢવું અને દુઆ કરવી હુઝૂરે અકરમ ﷺ થી સાબિત (પ્રમાણિત) છે, એટલા માટે જાઈજ છે.

ઈસાલે સવાબનો મસ્અલો વાંચકો સમક્ષ હાજર છે. આશા છે કે વાંચકો આ દલીલોને ધ્યાનપૂર્વક જોયા પછી ઈસાલે સવાબનું મહત્વ સમજશે અને એ લોકોની સંકૃષ્ટિ દષ્ટિ તથા તેમને કેટલો ઈલ્મ છે તેનો પણ અંદાજ કરી લેશે જેઓ ફાતેહા ખ્વાનીને નકામી વાતો અથવા બુરી બિદઅત કહીને લોકોને રોકે છે અને કહેતા ફરે છે કે તેની કોઈ સાબિતી નથી.

★ ફાતેહાખ્વાની અને સવાબ પહોંચાડવાનો તરીકો ★

સવાબ પહોંચાડવાનો તરીકો એ છે કે જે ઈબાદતનો સવાબ પહોંચાડવો હોય તો તે ઈબાદતથી ફારિગ થઈને આમ કહે કે, હે અલ્લાહ પાક ! આ ઈબાદતને કૃબૂલ કર અને તેનો સવાબ નખીએ કરીમ ﷺ ના સદકામાં ફલાણા માણસની રૂહને પહોંચે.

સામાન્યતઃ ફાતેહાખ્વાની આ રીતે થાય છે, પહેલાં કોઈ સૂરત અથવા કોઈ રુકૂઅ પઢીને ત્યાર બાદ એક વખતે સૂરએ કાફિરૂન, ત્રણ વખતે સૂરએ ઈખ્લાસ, એક વખતે સૂરએ ફલક, એક વખતે સૂરએ નાસ પછી એક વખતે સૂરએ ફાતેહા અને પછી સૂરએ બકરહની પહેલી આયત : **الَّذِي كَتَبَ لِرَبِّهِ فِيهِ : أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** થી સુધી પઢવામાં આવે

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

છ. પછી :-

إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ۝ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن
رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ إِنَّ
اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ
وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ - الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ
اللَّهِ ﷺ! وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ ﷺ!
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۝
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

હે અલ્લાહ ! આ કલામનો સવાબ અને કોઈ શીરીની (મીઠાઈ) અથવા ખાવા વગેરે પણ હોય તો આમ કહે, હે અલ્લાહ ! આ પાક કલામ અને આ ખાવા અથવા શીરીની (મીઠાઈ) વગેરેનો સવાબ હુઝૂરે અકરમ ﷺની બારગાહમાં હદિયા તથા તોહફા રૂપે પેશ કરીને પછી તેમના સદકા અને વસીલા (વાસ્તા)થી તેમની આલ અને તેમના અસ્હાબે પાક તથા તેમની અઝવાજે મુતહ્હરાત અને તાબેઈન અને તબે તાબેઈન, ઈમામો, આલિમો, બુઝુર્ગો તથા તમામ મો'મિનીન તથા મો'મિનાતની રૂહોને પહોંચાડીને ખાસ કરીને ફલાણાની રૂહાને સવાબ પહોંચાડ !

ટૂંકમાં કરવા હોય તો એક વખતે સૂરએ ફાતેહા અને ત્રણ વખતે સૂરએ ઈખ્લાસ પઢવી. વધારે સવાબ પહોંચાડવો મંજૂર હોય તો પ્રથમ એક વખતે અથવા કેટલી વખતે કલામે પાક પઢવામાં

ફાતેહા અને ઈસાલે સવાબનું મહત્વ હદીષોની રોશનીમાં

આવે અથવા જેમ બની શકે પઢવામાં આવે અને સવાબ પહોંચાડી દેવામાં આવે.

આમ લોકોમાં તેનું નામ, ફાતિહા છે, જેમ કે કહેવામાં આવે છે કે આજે ફલાણા બુઝુર્ગની ફાતેહા છે, ફાતિહા નામ તો અલ્હમ્દ શરીફનું છે, કારણ કે અલ્હમ્દ શરીફ તે સમયે પઢવામાં આવે છે એટલા માટે આ અમલનું નામ ફાતિહા મશહૂર થઈ ગયું.

وما علينا الا البلاغ المبين

